

[P. Christensen.]

meget stærkt overfor den højtærede Finansminister, at det foreliggende Forslag kun tog Sigte paa den tekniske Side af den Beskatning, der her er Tale om. Det ærede Medlems Udtalelser herom kan man naturligvis ikke drage i Tvivl, men i saa Tilfælde er i hvert Fald Lovforslaget ikke heldigt affattet. I Henhold til Lovforslagets § 1 skal der nemlig foretages „en Undersøgelse af den tekniske Side af den gældende Beskatning“, men dernæst eventuelt stilles „Forslag om Ændring i den nugældende Beskatning“. Her er altsaa udtrykkelig sagt, at Forslaget ikke alene tager Sigte paa den rent tekniske Administration, men at det ogsaa tager Sigte paa en Ændring i Beskatningsreglerne. Men hvad der egentlig er ment, er naturligvis noget vanskeligt at vide for os andre, for hverken ved Lovforslagets Forelæggelse, ej heller ved de Udtalelser, der er faldet i Dag, og heller ikke som ledsagende Motivering til Forslaget er der givet nogen som helst Anvisning paa, hvad det er, man egentlig ønsker ændret, og i hvilken Retning man ønsker dette Udvalg skal arbejde. Det er jo lidt vanskeligt at tage Stilling til et saadant Forslag, som man ikke ved hvad Meningen er med. Der kunde dog i hvert Fald i Motiverne til Lovforslaget have været anført, paa hvilke bestemte Omraader man mener der tiltrænges en Ændring.

Indenfor et hvilket som helst System vil der naturligvis være visse Omraader, hvor man kan mene, det burde være anderledes, og saaledes er der ogsaa ved den praktiske Gennemførelse af denne Beskatning visse Punkter, hvor man ved en eventuel Revision af Loven maaske kan enes om en Ændring — den ærede Ordfører for Venstre nævnte f. Eks. et Forhold med Hensyn til Brændevinsskatten. Nu har disse Love imidlertid virket igennem en Aarrække, og at foretage en saa højtidelig Handling som ved Lov at nedsætte et Udvalg af den Beskaffenhed, her er foreslaaet, forekommer mig at være uforment, eftersom de nævnte Erhvervsorganisationer jo har Lejlighed til hver Dag at rette Henvendelser til Finansministeriet og til Administrationen i det hele angaaende Forhold, der muligvis kan rettes, og Bestemmelser, der kan fortolkes. Jeg kan derfor slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte. Hvis Erhvervene endelig vil have noget gjort, synes jeg, at Erhvervene kunde rette en Henstilling til Finansministeren om paa

bestemte Omraader at foretage Undersøgelser og at søge at raade Bod paa bestemte uheldige Forhold med de Midler, der haves til Raadighed. Det vilde have været en mere formaalstjenlig Fremgangsmaade, for naturligvis kan ingen have noget imod at faa saa tilfredsstillende en Ordning som muligt og en Administration, der generer de næringsdrivende saa lidt som muligt. Men et Udvalg som det foreslaaede, der jo, som det allerede er bemærket, er et temmelig stort Udvalg, synes jeg er upaakrævet.

Sluttelig skal jeg sige, at skulde der endelig nedsættes et Udvalg af den foreslaaede Størrelse, altsaa et Udvalg, der omfattede hele det Næringsliv her i Landet, som er interesseret i disse Forhold, savner man i høj Grad det kooperative Næringsliv, der jo spiller en ikke ringe Rolle i baade Fabrikationen og Omsætningen, saa hvis der skulde blive Tale om at nedsætte et Udvalg, vil jeg henstille til den højtærede Finansminister og til Forslagsstillerne, at ogsaa det kooperative Næringsliv bliver repræsenteret.

Med disse Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende erklære, at vi ikke kan se, der paa nærværende Tidspunkt er Anledning til at nedsætte et Udvalg som det foreslaaede.

Veistrup: Efter de Udtalelser, der er fremsat saavel af den højtærede Finansminister som af de ærede Ordførere for Venstre og Socialdemokraterne, tør man vel neppe spaa Lovforslaget nogen Succes her i Tinget, og jeg for mit Vedkommende maa ogsaa melde mig som Modstander af det. Det er jo muligt, at der enkelte Steder har været nogen Utilfredshed med de gældende Regler, men jeg forstod paa den højtærede Minister, at de var gennemført i fuld Overensstemmelse med Erhvervenes Repræsentanter, og naar dette er Tilfældet, kan jeg ikke tænke mig, at det er nogen voldsom Utilfredshed, der er opstaaet; i hvert Fald synes jeg, at der endelig nogen Utilfredshed, maa den melde sig overfor Administrationen. At nedsætte et Udvalg paa 24 Medlemmer til Behandling af tekniske Spørgsmaal i en Skattelov af saa begrænset Omfang som den, der her er Tale om, finder jeg dog noget urimeligt. Jeg kan ikke tænke mig, at Administrationen skulde sidde Klager overhørig, og det fremgik jo ogsaa af den højtærede Ministers Udtalelser, at en direkte Forhandling med Administrationen vil være det eneste naturlige. Jeg skal